

Welke toekomst voor forensische psychiatrie?

Artsenkrant - 26 Sep. 2014
 Pagina 55

Welke toekomst heeft de forensische psychiatrie nog in Vlaanderen? Die vraag proberen het Vlaams Geneeskundigen Verbond (VGV) en de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België (KAGB) morgen te beantwoorden tijdens een gemeenschappelijk symposium in Brussel.

"Het idee voor dit symposium groeide al eind vorig jaar", vertelt prof. dr. Kris Goethals, professor forensische psychiatrie aan de Universiteit Antwerpen en een van de sprekers morgen. "Enkele collega's van de Academie besloten toen om het advies van 28 juni 2013 over de forensische psychiatrie te hernieuwen - dat eerste advies formuleerde de KAGB omdat ons land de veroordelingen voor het schenden van de grondrechten van geïnterneerden aaneen blijft rijgen, red. . Concrete aanleiding voor die herziening? De komst van twee nieuwe forensisch psychiatrische centra in ons land: dat in Gent, dat dit najaar de deuren opent, en de instelling in Antwerpen, die vermoedelijk vanaf 2016 geïnterneerden zal ontvangen."

"Het advies is opgebouwd rond drie stellingen. Eerst en vooral pleit de KAGB voor de erkenning van een bijzondere beroepsbekwaamheid in de forensische psychiatrie. Er moet met andere woorden een 'bovenbouw'-opleiding van minimum twee jaar komen. Daarnaast is er nood aan (meer) wetenschappelijk onderzoek dat zich specifiek focust op de forensische psychiatrie. En last but not least mag de gezondheidszorg - zowel de somatische als de psychiatrische - in gevangenis niet langer onder justitie vallen, maar wel onder volksgezondheid."

Als academicus neemt professor Kris Goethals het luik over wetenschappelijk onderzoek voor zijn rekening op het symposium. "Net als in andere specialismen geldt dat de kwaliteit van zorg en van opleiding in de forensische psychiatrie onlosmakelijk verbonden is aan gedegen wetenschappelijk onderzoek. Maar jammer genoeg wringt het schoentje daar. Ter illustratie: momenteel ben ik de enige forensisch psychiater die een academische functie bekleedt aan de medische faculteit van een universiteit in ons land."

"Versta me evenwel niet verkeerd: ik ben niet de enige die wetenschappelijk onderzoek doet in dit domein", vult hij nog aan. "Je hebt bijvoorbeeld het Centre de Recherche en Défense Sociale van de psycholoog prof. Thierry Pham aan de universiteit van Bergen, het Kenniscentrum Forensisch Psychiatrische Zorg (KeFor) in Limburg, het Universitair Forensisch Centrum dat als onderdeel van de Universitaire Ziekenhuisdienst Psychiatrie campus UZA de behandeluitkomsten voor seksuele delinquenten bestudeert, twee doctoraten aan het Collaborative Antwerp Psychiatric Research Institute (CAPRI) van de UA; en de studiegroep kinder- en jeugdpsychiatrie aan het UPC KU Leuven. Maar al bij al blijft dat erg magertjes voor een land als België."

"Om deze penurie aan te pakken, is er niet alleen nood aan een bredere basis en een gestructureerde visie, maar ook en vooral aan extra middelen", legt de Antwerpse professor de vinger op de wonde. "Investeringen in studies binnen de forensische psychiatrie blijven nu uit. Waarom? Onder meer omdat deze branche met een pak veroordelen af te rekenen heeft. Zo staat de farmaceutische industrie niet te springen om haar naam te verbinden aan onze patiëntengroep. Maar dat stigma is niet het enige probleem. De patiëntengroep binnen de forensische psychiatrie wordt ook gekenmerkt door een hoge comorbiditeit, en dat maakt het moeilijk voor onderzoekers - uit de academische wereld én uit de farma-industrie - om methodologisch goede studies op te zetten."

Artsenkrant is er morgen bij op het symposium 'Welke toekomst voor de forensische psychiatrie in Vlaanderen?'. Een uitgebreid verslag leest u in ons volgende nummer.

T.R.

Copyright © 2014 Roularta Media Group. Alle rechten voorbehouden